

afholdes af kommuner og amter og selvfølgelig også gør det i det samspil, der er med staten i form af de aftaler, der skal forhandles og indgås her snart.

Vi synes også, det er udmærket med den tradition, det er ved at blive, at SF rejser en forespørgselsdebat om disse forestående forhandlinger, men debatten bliver jo altid lidt speciel, fordi det ligesom er regeringens prerogativ at føre de forhandlinger, og regeringen ved sig, bl.a. med Kristendemokraternes stemmer, også sikker på, at når det kommer til en afstemning om et aktstykke i Finansudvalget, som skal udmønte de aftaler, der er indgået, så vil det blive båret igennem.

Det vil det i hvert fald også i år med Kristendemokraternes stemmer, alene af den grund at vi anerkender, at den til enhver tid siddende regering må have mulighed for at indgå disse aftaler med kommuner og amter, medmindre det kommer til at se helt tåbeligt ud. Det forbehold skal man selvfølgelig altid tage, at det kan komme til at se helt tåbeligt ud, og selv om vi har set meget under den nuværende regering, som bestemt ikke har været godt set med Kristendemokraternes øjne, så tror jeg alligevel ikke, vi kommer i den situation i år, når det gælder de kommunale aftaler; men jeg har selvfølgelig det lille forbehold.

Kl. 12.05

De forestående forhandlinger for 2005 bliver selvfølgelig også specielle derved, at vi parallelt med det forhandler en ny strukturreform her i Folketinget, og man kan jo ikke fortænke hverken kommuner eller amter i at tænke, hvad disse forhandlinger kan føre til.

Jeg skal ikke begive mig ud i en længere debat om strukturreformen, men blot tilkendegive, at med det oplæg, der er blevet præsenteret af regeringen, går det bestemt ikke i den rigtige retning set med vores øjne. Vi mener, det er et meget centralistisk oplæg, regeringen har præsenteret, hvor nærdemokratiet meget let går fløjten, og at man dermed heller ikke ud over de økonomiske begrænsninger, der allerede i dag ligger på kommuner og amter, yder dem tilstrækkelig manøvrerfrihed i fremtiden med det oplæg, som regeringen er kommet med.

Men det er en diskussion, vi må have i et andet regi, og som vi først for alvor skal tage, når vi kender udkommet af de endelige forhandlinger.

Lad mig i den sammenhæng også nævne, at der fortsat er det hængeparti, som efter vores

opfattelse er af stor betydning for kommunerne, nemlig den udligningsreform, som nu fortsat må afvente strukturreformen, en udligningsreform, som i virkeligheden ville have haft stor betydning for mange kommuner, som har haft det svært i de her år også med at levere den borger-nære service, der i Folketinget generelt er enighed om skal leveres og også forbedres. Det har simpelt hen været umuligt på grund af den manglende udligningsreform, som ellers var lovet af regeringen at skulle komme i 2002.

I forhold til de prioriteter, som vi synes skal gøres gældende i forbindelse med de forestående forhandlinger, er det klart, at vi fortsat lægger vægt på, at der sker et løft, for så vidt angår børn og ældre i kommunerne. Vi mener, det er vigtigt ikke bare at se på de fysiske rammer for både børn og ældre, men også på kvaliteten af den omsorg, der skal være for disse to grupper. Her er der brug for forbedringer, uanset om man kan mene, at der allerede i dag bliver brugt mange penge på børn og ældreomsorg.

Vi mener også i relation til det at kunne skabe mere beskæftigelse, at man kunne nå videre med nogle af de renoveringsarbejder, der kunne være nødvendige på f.eks. folkeskoleområdet og, hvis man tager et andet område nemlig miljøområdet, renovering af kloakker, som regeringen jo selv har haft blikket rettet imod i diskussionen om, hvordan vi kan få flere i arbejde.

Alt i alt ser vi selvfølgelig frem til, hvad det endelige udkomme bliver af de aftaler, som til syvende og sidst først og fremmest parlamentarisk set må være båret igennem af Dansk Folkepartis side og regeringens side, fordi det er Dansk Folkeparti, der er garanten for regeringens politik. Det er vi ikke. Sådan er spillets regler.

Derfor håber vi selvfølgelig alligevel, at der vil blive plads til nogle af de prioriteter, som jeg her har tilkendegivet, idet jeg dog må bemærke, at jeg ikke nærer de store forhåbninger, fordi det økonomiske råderum også i forhold til 2010-planen jo er spenderet først og fremmest på de skattelettelser, som regeringen har besluttet sig for sammen med Dansk Folkeparti.

Det er også en anden debat, som vi har haft tidligere, men også det sætter jo begrænsninger for, hvad man kan i de kommende år i kommunerne.

Men med disse ord ser vi selvfølgelig frem til at se det endelige resultat af de forhandlinger, som regeringen skal føre i den kommende tid.